

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2011
KOM(2011) 530 wersja ostateczna
2011/0231 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych
aromatyzowanych produktów sektora wina

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Istniejące już podejście unijne w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina jest uzasadnione z uwagi na ułatwianie swobodnego obrotu towarami na jednolitym rynku oraz na ochronę oznaczeń geograficznych, umożliwiających konsumentom identyfikację określonych produktów posiadających cechy, które można przypisać pochodzeniu geograficznemu. Uregulowania prawne dotyczące aromatyzowanych produktów sektora wina, w których ustanowiono definicje produktów i przepisy dotyczące etykietowania, mają bezpośredni wpływ na producentów takich produktów oraz, w mniejszym stopniu, na konsumentów – poprzez przepisy dotyczące etykietowania.

Niniejszy wniosek zastępuje wniosek Komisji COM(2007)848, który Komisja zdecydowała się wycofać w programie prac Komisji na 2011 r. (zob. COM(2010)623 z 27/10/2010, załącznik IV), który został przedstawiony innym instytucjom.

Niniejszy wniosek prowadzi do uproszczenia obowiązującego prawodawstwa przez wprowadzenie w nim ograniczonych zmian mających na celu zwiększenie czytelności i jasności przepisów. W szczególności definicje dostosowywane są w nim do postępu technicznego, a obowiązujące przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych do Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS). Jednym z celów jest również dostosowanie do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Niniejszy wniosek nie zmienia zakresu stosowania obowiązujących przepisów dotyczących przedmiotowego sektora i nie ma znaczącego wpływu, ponieważ polega na dostosowaniu zobowiązań już przyjętych przez Unię. Przeprowadzono nieformalne konsultacje z najważniejszymi europejskimi producentami i organizacjami krajowymi. Nie spodziewają się oni znaczącego wpływu niniejszego wniosku. Wśród producentów aromatyzowanych produktów sektora wina panuje zgodne przekonanie, że należy zachować te same uregulowania i podobne przepisy, poza drobnymi poprawkami technicznymi, które wydają się być konieczne. Poprawki te przedstawiciele sektora przekazali służbom Komisji. Z tego względu nie przeprowadzono dalszej oceny skutków.

2. DOSTOSOWANIE DO TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ.

W art. 290 i 291 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej wprowadzono rozróżnienie między dwoma rodzajami aktów wydawanych przez Komisję:

Zgodnie z art. 290 TFUE prawodawca może przekazywać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieprawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu prawodawczego. Akty prawne przyjęte w ten sposób przez Komisję są według terminologii stosowanej w Traktacie aktami „delegowanymi” (art. 290 ust. 3).

Zgodnie z art. 291 TFUE państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii. W aktach tych powierza się Komisji uprawnienia wykonawcze, jeżeli potrzebne są jednolite warunki ich wdrażania. Akty prawne przyjęte w ten sposób przez Komisję są według terminologii stosowanej w Traktacie aktami „wykonawczymi” (art. 291 ust. 4).

Głównym celem niniejszego wniosku jest dostosowanie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1) do przepisów TFUE.

Na mocy niniejszego wniosku cele, zasady i inne zasadnicze elementy dotyczące definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina są ustalane przez prawodawcę.

Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania, w drodze aktów delegowanych, przepisów dotyczących procesów produkcji (art. 3 ust. 2), metod analizy (art. 3 ust. 3), niezbędnych zmian definicji, wymogów, ograniczeń, nazw handlowych i opisów (art. 9), niezbędnych przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych (art. 29) oraz niezbędnych przepisów dotyczących wymiany informacji (art. 33 ust. 2).

Ponadto prawodawca powinien przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych, zgodnie z art. 291 ust. 2 Traktatu, szczególnie w celu jednolitego stosowania przepisów dotyczących aromatyzowanych produktów sektora wina w związku z oznaczeniami geograficznymi (art. 15 ust. 3, art. 17, 25, 26, 27 i 30), z kontrolami administracyjnymi i fizycznymi (art. 32 ust. 2) oraz z wymianą informacji (art. 33).

3. ISTOTNE ZMIANY

Pozostałe główne cele niniejszego wniosku są następujące:

- poszerzenie zakresu stosowania prawodawstwa Unii dotyczącego aromatyzowanych produktów sektora wina oraz zwiększenie jego czytelności i jasności;
- wprowadzenie wyraźnie określonej polityki jakości dotyczącej aromatyzowanych produktów sektora wina w oparciu o obecne definicje tych wyrobów;
- uaktualnienie niektórych nazw handlowych w związku z możliwością zwiększenia zawartości wina zamiast bezpośredniego dodawania alkoholu, aby zapewnić w ten sposób prawidłowe informowanie konsumentów;
- wprowadzenie elastyczności przez przeniesienie uprawnień w zakresie zmiany definicji i opisów aromatyzowanych produktów sektora wina z obecnej procedury współdecyzji Parlamentu Europejskiego i Rady na Komisję działającą za pomocą aktów delegowanych;
- dostosowanie przepisów unijnych do nowych wymogów technicznych;
- dostosowanie przepisów unijnych do wymogów Światowej Organizacji Handlu (WTO), w tym do porozumienia TRIPS;
- określenie kryteriów regulujących kwestię uznawania nowych oznaczeń geograficznych.

4. STRUKTURA PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA:

Projekt rozporządzenia w sprawie aromatyzowanych produktów sektora wina składa się z 4 rozdziałów i 3 załączników:

W rozdziale I ustanowiono podstawową definicję i klasyfikację aromatyzowanych produktów sektora wina.

Rozdział II dotyczy opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych wyrobów winiarskich.

W rozdziale tym omawia się wymogi i ograniczenia określone w załącznikach I i II oraz przekazuje się Komisji uprawnienia do ustanawiania dalszych dopuszczonych procesów produkcji. Rozdział ten dotyczy międzynarodowych metod analizy aromatyzowanych produktów sektora wina.

Ustanowione są w nim także szczególne przepisy dotyczące etykietowania tych wyrobów.

W rozdziale II ustanowiony jest, poprzez odniesienie do załączników I i II, spójny system oparty na tradycyjnych praktykach w zakresie jakości oraz postępowach dotyczących jakości produktów. Ma on na celu przekazanie konsumentowi jasnych informacji na temat charakteru produktów (nazwy handlowe) i zobowiązanie producenta do dostarczania wszelkich niezbędnych informacji, aby uniknąć wprowadzania konsumenta w błąd.

W rozdziale III określono przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych stosownie do międzynarodowych zobowiązań UE.

Oznaczenia geograficzne wymienione obecnie w rozporządzeniu nr 1601/91 są przekazywane do rejestru, który jest tworzony na mocy art. 22 niniejszego rozporządzenia. W rozdziale III przewiduje się, że dokumentacja techniczna dotycząca tych oznaczeń będzie publikowana w ciągu dwóch lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

W rozdziale IV określone są środki ogólne, przejściowe i końcowe.

Załącznik I zawiera definicje techniczne i wymogi dotyczące produkcji aromatyzowanych produktów sektora wina.

Załącznik II zawiera nazwy handlowe i powiązane opisy aromatyzowanych produktów sektora wina.

W załączniku III przedstawiona jest tabela korelacji.

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych⁴ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 122/94 z dnia 25 stycznia 1994 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/91⁵ okazały się skuteczne w regulowaniu sektora win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych, zwanych dalej „aromatyzowanymi produktami sektora wina”. Niemniej w świetle innowacji technologicznych, rozwoju rynków i zwiększających się oczekiwań konsumentów konieczne jest uaktualnienie przepisów dotyczących definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych niektórych aromatyzowanych produktów sektora wina, uwzględniając jednocześnie tradycyjne metody produkcji.
- (2) W wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego konieczne są kolejne zmiany w celu dostosowania uprawnień przekazanych Komisji na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1601/91 do treści art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”). Ze względu na zakres tych zmian należy uchylić rozporządzenie (EWG)

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1.

⁵ Dz.U. L 21 z 26.1.1994, s. 7.

nr 1601/91 i zastąpić je nowym rozporządzeniem. W rozporządzeniu (WE) nr 122/94 wprowadzono przepisy dotyczące środków aromatyzujących i dodawania alkoholu mające zastosowanie do niektórych aromatyzowanych produktów sektora wina; aby zapewnić jasność, przepisy te należy włączyć do niniejszego nowego tekstu rozporządzenia.

- (3) Aromatyzowane produkty sektora wina mają istotne znaczenie dla konsumentów, producentów oraz sektora rolniczego Unii. Środki mające zastosowanie do aromatyzowanych produktów sektora wina powinny przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, zapobiegania oszukańczym praktykom oraz osiągnięcia przejrzystości rynku i uczciwej konkurencji. Poprzez takie działania środki te będą służyć chronieniu renomy, którą unijne aromatyzowane wyroby winiarskie zyskały na rynku wewnętrznym i światowym, nadal uwzględniając tradycyjne praktyki stosowane przy wytwarzaniu aromatyzowanych produktów sektora wina oraz zwiększone zapotrzebowanie na ochronę i informowanie konsumenta. Wskazane jest również uwzględnienie innowacji technologicznych w odniesieniu do produktów, w przypadku których innowacje takie służą poprawie jakości, nie naruszając tradycyjnego charakteru danego aromatyzowanego produktu sektora wina.
- (4) Produkcja aromatyzowanych produktów sektora wina stanowi znaczny rynek zbytu dla sektora rolniczego Unii, co musi znaleźć odzwierciedlenie w uregulowaniach prawnych.
- (5) W interesie konsumentów niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich aromatyzowanych produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu w Unii Europejskiej niezależnie od tego, czy zostały wytworzone w państwach członkowskich czy w państwach trzecich. W celu zachowania i zwiększenia renomy unijnych aromatyzowanych produktów sektora wina na rynku światowym przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie do takich napojów wytwarzanych w Unii do celów wywozu.
- (6) Aby zapewnić jasność i przejrzystość przepisów regulujących sektor aromatyzowanych produktów sektora wina, konieczne jest wyraźne zdefiniowanie produktów objętych tymi przepisami, kryteriów dotyczących produkcji, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, a w szczególności kryteriów dotyczących nazw handlowych i wskazania miejsca pochodzenia. Ustanowienie takich zasad zapewniłoby uregulowanie wszystkich etapów łańcucha produkcji oraz ochronę i odpowiednie informowanie konsumentów.
- (7) Definicje aromatyzowanych produktów sektora wina powinny nadal uwzględniać tradycyjne praktyki w zakresie jakości, lecz powinny zostać uaktualnione i udoskonalone w związku z rozwojem technologicznym.
- (8) Aromatyzowane produkty sektora wina powinny być produkowane zgodnie z określonymi zasadami i ograniczeniami, które gwarantują spełnienie oczekiwań konsumentów w zakresie jakości i metod produkcji. Aby spełnić normy międzynarodowe obowiązujące w przedmiotowej dziedzinie, należy ustalić metody produkcji, przy czym Komisja powinna zasadniczo opierać się na metodach zalecanych i opublikowanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).

- (9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁶ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych⁷ powinny być stosowane do aromatyzowanych produktów sektora wina.
- (10) Ponadto, aby spełnić oczekiwania konsumentów i zachować zgodność z tradycyjnymi praktykami w zakresie jakości, alkohol etylowy stosowany do produkcji aromatyzowanych produktów sektora wina powinien być wyłącznie pochodzenia rolniczego. Zapewni to również rynek zbytu dla podstawowych produktów rolnych.
- (11) W związku ze znaczeniem i złożonością branży aromatyzowanych produktów sektora wina wskazane jest ustanowienie w odniesieniu do opisu i prezentacji tych wyrobów szczególnych środków uzupełniających prawodawstwo Unii w zakresie etykietowania. Te szczególne środki powinny również zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu nazw handlowych aromatyzowanych produktów sektora wina do wyrobów, które nie spełniają wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Zgodnie z Traktatem, stosując politykę w zakresie jakości oraz aby zapewnić wysoki poziom jakości aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających oznaczenie geograficzne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia surowszych przepisów niż ustanowione w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wytwarzania, opisu, prezentacji i etykietowania wytwarzanych na ich terytorium aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających takie oznaczenie.
- (13) Biorąc pod uwagę fakt, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr XXXX/20YY z dnia r. w sprawie systemów zapewniania jakości produktów rolnych [COM(2010) 733 wersja ostateczna]⁸, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr XXXX/20YY [COM(2010) 799 wersja ostateczna] ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)⁹ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89¹⁰ nie stosują się do aromatyzowanych produktów sektora wina, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina. Oznaczenia geograficzne powinny być stosowane w celu określenia aromatyzowanych produktów sektora wina jako pochodzących z terytorium danego kraju lub regionu czy miejsca na tym terytorium, w przypadku gdy daną jakość, reputację czy inne cechy aromatyzowanego produktu sektora wina przypisuje się zasadniczo jego pochodzeniu geograficznemu. Oznaczenia te powinny być rejestrowane przez Komisję.

⁶ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16

⁷ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34.

⁸ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16

- (14) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić procedurę rejestracji, zgodności, zmiany i ewentualnego unieważnienia oznaczeń geograficznych państw trzecich i Unii.
- (15) Organy państw członkowskich powinny być odpowiedzialne za zapewnianie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz należy poczynić odpowiednie ustalenia umożliwiające Komisji monitorowanie i weryfikowanie tej zgodności.
- (16) W celu dostosowania wymagań zawartych w niniejszym rozporządzeniu do rozwoju technicznego w sektorze aromatyzowanych produktów sektora wina i zapewnienia ochrony oznaczeń geograficznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w zakresie kwestii określonych w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje podczas swych prac przygotowawczych, w tym z ekspertami.
- (17) Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (18) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia i uniknięcia zakłócenia konkurencji lub dyskryminacji między podmiotami gospodarczymi w sektorze aromatyzowanych produktów sektora wina należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 291 ust. 2 Traktatu. O ile przepisy nie stanowią wyraźnie inaczej, Komisja powinna korzystać z tych uprawnień zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹.
- (19) Przy przechodzeniu od przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu mogą pojawić się trudności, których w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano. W tym celu Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania niezbędnych środków.
- (20) Aby ułatwić niezakłócone przejście od przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie po dwóch latach od dnia jego wejścia w życie. Wprowadzanie do obrotu istniejących zapasów powinno być dozwolone po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia do czasu ich wyczerpania,

¹¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA, DEFINICJA I KLASYFIKACJA AROMATYZOWANYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące definiowania, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, jak również ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich aromatyzowanych produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu w Unii Europejskiej niezależnie od tego, czy zostały wytworzone w państwach członkowskich czy w państwach trzecich, oraz do wyrobów wytworzonych w Unii w celach wywozu.

Artykuł 2

Definicja

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „aromatyzowane produkty sektora wina”: oznaczają wyroby otrzymane z produktów sektora wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr [XXXX/20XX.COM(2010) 799 wersja ostateczna, *dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku*], do których dodano aromaty. Wyroby te klasyfikuje się następująco:
 - a) wina aromatyzowane;
 - b) aromatyzowane napoje winopochodne;
 - c) aromatyzowane koktajle winopodobne.
- (2) „wino aromatyzowane” oznacza napój:
 - a) otrzymany z jednego lub kilku produktów sektora wina określonych w części IV pkt 5 załącznika III do rozporządzenia Rady (UE) nr [XXXX/20XX.COM(2010) 799 wersja ostateczna, *dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku*] oraz w części II pkt 1 i 3-9 załącznika XII do wspomnianego rozporządzenia, z wyłączeniem wina „Retsina”;
 - b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 75 % całkowitej objętości;

- c) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy lub moszcz winogronowy w trakcie fermentacji;
 - d) który ma minimalną rzeczywistą zawartość alkoholu równą 14,5 % obj. oraz maksymalną rzeczywistą zawartość alkoholu poniżej 22 % obj. oraz minimalną całkowitą zawartość alkoholu równą 17,5 % obj.
- (3) „aromatyzowany napój winopochodny” oznacza napój:
- a) otrzymany z jednego lub kilku produktów sektora wina określonych w części II pkt 1, 2 i 4-9 załącznika XII do rozporządzenia Rady (UE) nr [XXXX/20XX..COM(2010) 799 wersja ostateczna, *dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku*], z wyłączeniem win produkowanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;
 - b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;
 - c) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy;
 - d) który ma minimalną zawartość alkoholu równą 4,5 % obj. oraz maksymalną rzeczywistą zawartość alkoholu poniżej 14,5 % obj.
- (4) „aromatyzowany koktajl winopodobny” oznacza napój:
- a) otrzymany z jednego lub kilku produktów sektora wina określonych w części II pkt 1, 2 i 4-11 załącznika XII do rozporządzenia Rady (UE) nr [XXXX/20XX..COM(2010) 799 wersja ostateczna, *dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku*], z wyłączeniem win produkowanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;
 - b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;
 - d) do którego nie dodano żadnego alkoholu;
 - e) który ma minimalną rzeczywistą zawartość alkoholu równą 1,2 % obj. oraz maksymalną rzeczywistą zawartość alkoholu poniżej 10 % obj.

ROZDZIAŁ II

OPIS, PREZENTACJA I ETYKIETOWANIE

AROMATYZOWANYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

Artykuł 3

Procesy produkcji i metody analizy aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Aromatyzowane produkty sektora wina są produkowane zgodnie z wymaganiami, ograniczeniami i opisami określonymi w załącznikach I i II.

2. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz spełnić normy międzynarodowe obowiązujące w dziedzinie, której dotyczy niniejsze rozporządzenie, Komisja może, w drodze aktów delegowanych, ustanowić procesy, którym poddaje się produkty przygotowywane do produkcji aromatyzowanych produktów sektora wina.

Ustalając dopuszczalne procesy, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja opiera się na procesach zalecanych i opublikowanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).

3. Metody analizy służące do określania składu aromatyzowanych produktów sektora wina oraz zasady, według których można ustalić, czy produkty te zostały poddane procesom produkcji niezgodnym z dopuszczalnymi, odpowiadają metodom i zasadom zalecanym i opublikowanym przez OIV.

W przypadku braku metod i zasad zalecanych i opublikowanych przez OIV Komisja może, w drodze aktów delegowanych, przyjąć odpowiednie metody i zasady.

W oczekiwaniu na przyjęcie tych metod i zasad stosuje się metody i zasady dozwolone w danym państwie członkowskim.

Artykuł 4 *Nazwy handlowe*

1. W Unii do aromatyzowanych produktów sektora wina stosuje się nazwy handlowe określone w załączniku II. Nazwy te mogą być stosowane wyłącznie do celów wprowadzania do obrotu aromatyzowanych produktów sektora wina, które spełniają wymogi ustalone w wymienionym załączniku dla odpowiedniej nazwy handlowej.
2. W odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina, które spełniają wymagania ustalone dla więcej niż jednej nazwy handlowej, można stosować tylko jedną odpowiednią nazwę handlową.
3. Napoju alkoholowego niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu nie można opisywać, prezentować ani etykietować przy użyciu wyrazów lub wyrażeń, takich jak: „podobny”, „typu”, „w stylu”, „wyprodukowany”, „o smaku”, ani żadnych terminów podobnych do nazw handlowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. Nazwy handlowe wymienione w załączniku II nie mogą być uzupełniane nazwami pochodzenia ani oznaczeniami geograficznymi dozwolonymi dla produktów sektora wina.

Artykuł 5 *Dodatkowe opisy nazw handlowych*

1. Nazwy handlowe, o których mowa w art. 4, mogą być również uzupełnione następującymi informacjami:

- a) „bardzo wytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru poniżej 30 gramów na litr oraz, w odniesieniu do kategorii win aromatyzowanych, o minimalnej całkowitej zawartości alkoholu równej 15 % obj.;
- b) „wytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru poniżej 50 gramów na litr oraz, w odniesieniu do kategorii win aromatyzowanych, o minimalnej całkowitej zawartości alkoholu równej 16 % obj.;
- c) „półwytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru między 50 a 90 gramów na litr;
- d) „półsłodki”: w przypadku produktów o zawartości cukru między 90 a 130 gramów na litr;
- e) „słodki”: w przypadku produktów o zawartości cukru powyżej 130 gramów na litr.

Zawartość cukru podana w akapicie pierwszym wyrażona jest jako cukier inwertowany.

Określenie „półsłodki” i „słodki” można zastąpić wskazaniem zawartości cukru, wyrażonej w gramach cukru inwertowanego na litr.

- 2. W przypadku gdy nazwa handlowa aromatyzowanego napoju winopochodnego uzupełniona jest określeniem „musujący”, ilość użytego wina musującego nie może być mniejsza niż 95 % objętości użytego wina.
- 3. Nazwy handlowe określone w art. 4 mogą być również uzupełnione informacją odnoszącą się do głównego użytego aromatu.

Artykuł 6 *Wskazanie miejsca pochodzenia*

W przypadku gdy wskazane jest miejsce pochodzenia aromatyzowanych produktów sektora wina, dane miejsce pochodzenia odpowiada miejscu, w którym aromatyzowany produkt sektora wina jest produkowany. Miejsce pochodzenia wskazuje się słowami „wyprodukowano w (...)” lub równoważnym wyrażeniem i uzupełnia się nazwą odpowiedniego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Wskazanie miejsca pochodzenia głównego składnika nie jest wymagane.

Artykuł 7 *Stosowanie języka w prezentacji i etykietowaniu aromatyzowanych produktów sektora wina*

Nazwy handlowe i dodatkowe określenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w co najmniej jednym lub kilku językach urzędowych Unii.

Nazwa oznaczenia geograficznego chronionego na mocy niniejszego rozporządzenia podawana jest jednak na etykiecie w języku lub językach, w których jest zarejestrowana,

nawet w przypadku gdy oznaczenie geograficzne zastępuje nazwę handlową zgodnie art. 4 ust. 4.

W przypadku gdy w zapisie chronionych oznaczeń geograficznych używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawić się w jednym lub kilku językach urzędowych Unii.

Artykuł 8

Bardziej restrykcyjne zasady ustanowione przez państwa członkowskie

Stosując politykę w zakresie jakości w stosunku do aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających oznaczenie geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia i wytwarzanych na ich własnym terytorium lub do ustanawiania nowych oznaczeń geograficznych, państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do wytwarzania i opisu, ustanawiać przepisy surowsze niż te, o których mowa w art. 3 i w załącznikach I i II, pod warunkiem że są one zgodne z prawem Unii.

Artykuł 9

Przekazane uprawnienia

W celu uwzględnienia specyficznych uwarunkowań sektora oraz pojawiania się nowych produktów na rynku Komisja – w drodze aktów delegowanych – może uaktualnić:

- a) definicje, wymagania i ograniczenia określone w załączniku I;
- b) nazwy handlowe i opisy określone w załączniku II.

ROZDZIAŁ III

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 10

Definicja

Do celów niniejszego rozdziału „oznaczenie geograficzne” oznacza określenie odnoszące się do konkretnego regionu, miejsca lub kraju używane do opisu aromatyzowanego wyrobu winiarskiego, w przypadku gdy określona jakość, reputację bądź inne cechy danego wyrobu zasadniczo przypisuje się jego pochodzeniu geograficznemu.

Artykuł 11

Treść wniosków o objęcie nazwy ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:
 - a) nazwę, która ma być chroniona;
 - b) nazwę i adres wnioskodawcy;

- c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz
 - d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.
2. Aby kwalifikować się jako chronione oznaczenie geograficzne, produkt musi być zgodny ze specyfikacją produktu, która zawiera co najmniej następujące informacje:
- a) nazwę, która ma być chroniona;
 - b) opis produktu, w szczególności jego najważniejsze cechy analityczne oraz ocenę lub wskazanie jego cech organoleptycznych;
 - c) w stosownych przypadkach – szczególne procesy produkcji i specyfikacje, a także odpowiednie ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wyrobu;
 - d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
 - e) szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 10;
 - f) obowiązujące wymogi ustanowione w przepisach Unii lub krajowych lub, jeżeli tak przewidywały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminujące i zgodne z prawem Unii;
 - g) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

Artykuł 12

Wniosek o objęcie ochroną w odniesieniu do obszaru geograficznego w państwie trzecim

1. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w art. 11, zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w kraju pochodzenia danego wyrobu.
2. Przedmiotowy wniosek przesyłany jest Komisji albo bezpośrednio przez wnioskodawcę, albo za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego.
3. Wniosek o objęcie ochroną składany jest w jednym z języków urzędowych Unii lub dołącza się do niego uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 13

Wnioskodawcy

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub w wyjątkowych przypadkach jeden producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.

2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina, które produkują.
3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny można złożyć wspólny wniosek.

Artykuł 14

Wstępna procedura krajowa

1. Pochodzące z Unii, wnioski o ochronę oznaczenia geograficznego aromatyzowanych produktów sektora wina zgodne z art. 11 są przedmiotem wstępnej procedury krajowej, na podstawie ust. 2-7 niniejszego artykułu.
2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi oznaczenie geograficzne.
3. Państwo członkowskie sprawdza wniosek o objęcie ochroną w celu stwierdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszym rozdziale.

Państwo członkowskie w drodze procedury krajowej zapewnia odpowiednią publikację wniosku oraz przewiduje okres co najmniej dwóch miesięcy od daty publikacji na zgłoszenie sprzeciwu wobec zaproponowanej ochrony przez dowolną osobę fizyczną lub prawną, która ma uzasadniony interes, mającą siedzibę lub zamieszkałą na terytorium danego państwa, poprzez przedłożenie odpowiednio uzasadnionego oświadczenia danemu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie uważa, że oznaczenie geograficzne nie spełnia odpowiednich wymagań lub że jest zasadniczo niezgodne z prawodawstwem Unii, to odrzuca wniosek.
5. Jeśli państwo członkowskie uważa, że spełnione są odpowiednie wymagania, to:
 - a) publikuje jednolity dokument oraz specyfikację produktu co najmniej w internecie; oraz
 - b) przekazuje Komisji wniosek o objęcie ochroną zawierający:
 - (i) nazwę i adres wnioskodawcy;
 - (ii) specyfikację produktu, o której mowa w art. 11 ust. 2; oraz
 - (iii) jednolity dokument, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. d);
 - (iv) deklarację państwa członkowskiego stwierdzającą, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia wymagane warunki; oraz
 - (v) odesłanie do publikacji, o której mowa w lit. a).

Informacje, o których mowa w lit. b) akapit pierwszy, przekazywane są w jednym z języków urzędowych Unii lub dołącza się do nich uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

6. Do dnia 1 grudnia 2012 r. państwa członkowskie przyjmują ustawy, rozporządzenia lub przepisy administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym artykułem.
7. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie ma krajowego prawodawstwa dotyczącego ochrony oznaczeń geograficznych, może ono, wyłącznie na zasadach przejściowych, przyznać nazwie ochronę na podstawie warunków niniejszego rozdziału na szczeblu krajowym ze skutkiem od dnia złożenia wniosku w Komisji. Taka tymczasowa ochrona krajowa wygasa w dniu, w którym na mocy tego rozdziału zostanie podjęta decyzja co do rejestracji nazwy lub odmowy jej ochrony.

Artykuł 15 *Rozpatrywanie wniosków przez Komisję*

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego.
2. Komisja sprawdza, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 14 ust. 5, spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale.
3. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszym rozdziale są spełnione, podejmuje – w drodze aktów wykonawczych i bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 36 – decyzję o publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu, o której mowa w art. 14 ust. 5.

Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszym rozdziale nie są spełnione, podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję o odrzuceniu wniosku.

Artykuł 16 *Procedura sprzeciwu*

W ciągu dwóch miesięcy od daty publikacji przewidzianej w art. 15 ust. 3 akapit pierwszy każde państwo członkowskie lub państwo trzecie, lub każda osoba fizyczna lub prawna, która ma uzasadniony interes, mająca siedzibę lub zamieszkała na terytorium państwa członkowskiego innego niż wnioskujące o objęcie ochroną lub na terytorium państwa trzeciego, może zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji odpowiednio uzasadnionego oświadczenia odnoszącego się do warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszym rozdziale.

W przypadku osoby fizycznej lub prawnej mającej siedzibę lub zamieszkałej w państwie trzecim, takie oświadczenie należy złożyć, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 17
Decyzja o objęciu ochroną

Na podstawie posiadanych informacji i po zakończeniu procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 16, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję o objęciu ochroną oznaczenia geograficznego spełniającego warunki określone w niniejszym rozdziale i zasadniczo zgodnego z prawem Unii, lub o odrzuceniu wniosku, który nie spełnia tych warunków.

Artykuł 18
Homonimy

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, jest rejestrowana z należyтым uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.
2. Nie rejestruje się nazwy homonimicznej prowadzącej do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nawet jeśli nazwa ta odpowiada faktycznemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danych produktów.
3. Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem rzeczywistego wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

Artykuł 19
Podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie są objęte ochroną jako oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszego rozdziału „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę aromatyzowanego produktu sektora wina, która – pomimo że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany wyrób był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu – stała się nazwą zwyczajową danego aromatyzowanego produktu sektora wina w Unii.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, brane są pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

- a) bieżąca sytuacja w Unii, zwłaszcza w obszarach konsumpcji;
 - b) odnośne prawodawstwo unijne lub krajowe.
2. Nazwa nie jest chroniona jako oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia aromatyzowanego produktu sektora wina.

Artykuł 20
Związek ze znakami towarowymi

1. Jeśli dane oznaczenie geograficzne jest objęte ochroną na mocy niniejszego rozporządzenia, odmawia się rejestracji znaku towarowego dotyczącego aromatyzowanego wyrobu winiarskiego, jeśli taka rejestracja doprowadziłaby do wystąpienia jednej z praktyk, o których mowa w art. 21 ust. 2, a złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego oraz oznaczenie geograficzne zostało następnie objęte ochroną.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Nie naruszając przepisów art. 18 ust. 2, znak towarowy, którego stosowanie odpowiada jednej z sytuacji określonych w art. 21 ust. 2, o który zawnioskowano lub który zarejestrowano bądź ustanowiono przez używanie na terytorium Unii, jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez odnośne prawodawstwo, przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu, a jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE¹² lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 207/2009¹³.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania danego znaku towarowego.

Artykuł 21
Ochrona

1. Chronione oznaczenia geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu aromatyzowane wyroby winiarskie, które zostały wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.
2. Chronione oznaczenia geograficzne oraz aromatyzowane produkty sektora wina, w odniesieniu do których używa się tych chronionych nazw zgodnie ze specyfikacją produktu, podlegają ochronie przed:
 - a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim stosowaniem chronionej nazwy w celach handlowych:
 - (i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub
 - (ii) jeśli takie zastosowanie wykorzystuje reputację oznaczenia geograficznego;

¹² Dz.U. L 229 z 8.11.2009, s. 25.

¹³ Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

- b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi jest podane, lub przed umieszczeniem chronionej nazwy w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” i tym podobne;
 - c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca pochodzenia, źródła, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym wyrobem winiarskim, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;
 - d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
3. Chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 19 ust. 1.
4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać bezprawnemu stosowaniu chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 2, i powstrzymać takie stosowanie.

Artykuł 22

Rejestr

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych oznaczeń geograficznych dla aromatyzowanych produktów sektora wina.

Do rejestru, o którym mowa w akapicie pierwszym, można jako chronione oznaczenia geograficzne wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiającą się strona.

Artykuł 23

Wyznaczanie właściwych organów

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale na podstawie kryteriów określonych w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004¹⁴.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby każdy podmiot spełniający wymogi niniejszego rozdziału miał prawo do objęcia systemem kontroli.

¹⁴ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o właściwym organie lub organach, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje ich nazwy i adresy do publicznej wiadomości i uaktualnia je okresowo.

Artykuł 24

Weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu

1. W odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się w Unii coroczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji i rozlewu aromatyzowanego produktu sektora wina oraz po jego rozlewie prowadzona jest przez:
 - a) właściwy organ lub organy, o których mowa w art. 23; lub
 - b) jeden lub kilka organów odpowiedzialnych za kontrolę w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako organy kontrolujące produkty na podstawie kryteriów określonych w art. 5 tego rozporządzenia.

Koszty takiej weryfikacji są ponoszone przez podmioty gospodarcze będące jej przedmiotem.
2. W odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych dotyczących obszaru geograficznego znajdującego się w państwie trzecim coroczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji i rozlewu aromatyzowanego produktu sektora wina oraz po jego rozlewie prowadzona jest przez:
 - a) jeden lub kilka organów publicznych wyznaczonych przez państwo trzecie; lub
 - b) jedną lub kilka jednostek certyfikujących.
3. Jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), spełniają wymogi europejskiej normy EN 45011 lub wytycznej 65 ISO/IEC (wymogi ogólne dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów) i są akredytowane na podstawie tych norm.
4. Organ lub organy określone w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), które weryfikują zgodność ze specyfikacją produktu, gwarantują stosowny obiektywizm i bezstronność oraz mają do dyspozycji wykwalifikowany personel i zasoby potrzebne do realizacji swoich zadań.

Artykuł 25

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Wnioskodawca spełniający warunki art. 13 może wystąpić o zatwierdzenie zmiany specyfikacji produktu o chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności, aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub ponownie wytyczyć obszar geograficzny, o którym mowa w art. 11 ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

2. W przypadku gdy proponowana zmiana obejmuje jedną lub kilka zmian do jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. d), art. 14-17 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji. Jeżeli jednak proponowana zmiana jest drobna, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję, czy zatwierdzić wniosek bez stosowania procedury ustanowionej w art. 15 ust. 2 i art. 16, a w przypadku zgody przystępuje do publikacji elementów, o których mowa w art. 15 ust. 3.
3. Jeśli proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian jednolitego dokumentu, to stosuje się następujące zasady:
 - a) jeśli obszar geograficzny znajduje się w danym państwie członkowskim, przedmiotowe państwo członkowskie wyraża opinię na temat zmiany oraz, jeśli zgadza się na tę zmianę, publikuje zmienioną specyfikację produktu i informuje Komisję o zatwierdzonych zmianach i ich powodach;
 - b) jeśli obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję, czy zatwierdzić proponowaną zmianę.

Artykuł 26

Unieważnienie ochrony

Z własnej inicjatywy lub na odpowiednio uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma uzasadniony interes, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu nie jest już zapewniona.

Artykuły 14-17 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 27

Istniejące chronione oznaczenia geograficzne

1. Oznaczenia geograficzne aromatyzowanych produktów sektora wina wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 1601/1991 są automatycznie chronione jako oznaczenia geograficzne na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze określonym w art. 22 niniejszego rozporządzenia.
2. W odniesieniu do obowiązujących chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji:
 - a) dokumentację techniczną określoną w art. 11 ust. 1;
 - b) krajowe decyzje o zatwierdzeniu.
3. Istniejące oznaczenia geograficzne, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których nie przedłożono do dnia [2 lata po wejściu w życie] informacji, o których mowa w ust. 2, tracą ochronę na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja podejmuje – w drodze aktów wykonawczych i bez pomocy komitetu, o którym

mowa w art. 36 – odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia tych nazw z rejestru określonego w art. 22.

4. Artykułu 26 nie stosuje się w odniesieniu do obowiązujących chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Do dnia [3 lata po wejściu w życie] Komisja może z własnej inicjatywy – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony obowiązujących chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 10.

Artykuł 28 *Oplaty*

Państwa członkowskie mogą pobierać opłatę na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń, wniosków o zmianę i wniosków o anulowanie na mocy niniejszego rozdziału.

Artykuł 29 *Przekazane uprawnienia*

1. W celu uwzględnienia specyficznych uwarunkowań produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym Komisja – w drodze aktów delegowanych – może przyjąć:
 - a) zasady wyznaczania obszaru geograficznego; oraz
 - b) definicje, ograniczenia i odstępstwa dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym.
2. W celu zapewnienia jakości i identyfikowalności produktów Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć warunki, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. f).
3. W celu zagwarantowania praw lub uzasadnionego interesu producentów lub podmiotów gospodarczych Komisja – w drodze aktów delegowanych – może:
 - a) określić, w jakich przypadkach każdy producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego;
 - b) przyjąć ograniczenia dotyczące rodzaju wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego;
 - c) przyjąć szczególne środki dotyczące procedur krajowych mających zastosowanie do wniosków transgranicznych;
 - d) określić termin składania wniosku lub zgłoszenia;
 - e) określić termin, od którego obowiązuje ochrona;
 - f) ustalić warunki, na jakich daną zmianę należy uznać za drobną w rozumieniu art. 25 ust. 2;

- g) określić termin wejścia w życie zmiany.
4. W celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć ograniczenia dotyczące chronionej nazwy.
 5. W celu zapobieżenia stosowaniu oznaczeń geograficznych niezgodnie z prawem Komisja może – w drodze aktów delegowanych – określić działania, jakie państwa członkowskie mają wdrożyć w tym zakresie.
 6. W celu zagwarantowania skuteczności kontroli określonych w niniejszym rozdziale Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć wszelkie niezbędne środki dotyczące powiadamiania właściwych organów przez podmioty gospodarcze.

Artykuł 30 *Uprawnienia wykonawcze*

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wszelkie konieczne środki związane z niniejszym rozdziałem w odniesieniu do:
 - a) informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym;
 - b) udostępniania opinii publicznej wyników decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu wniosku;
 - c) stworzenia i prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 22;
 - e) składania wniosków transgranicznych;
 - f) kontroli i weryfikacji, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badań.
2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wszelkie konieczne środki związane z niniejszym rozdziałem w zakresie procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub o zatwierdzenie zmian oznaczenia geograficznego, w tym dopuszczalności tych wniosków, jak również w zakresie procedury rozpatrywania wniosków dotyczących sprzeciwu, anulowania, zmiany charakteru ochrony oraz przedkładania informacji dotyczących obowiązujących chronionych oznaczeń geograficznych, w tym dopuszczalności, w szczególności w odniesieniu do:
 - a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
 - b) terminów;
 - c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodu i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem.

Artykuł 31

Akty wykonawcze przyjmowane bez pomocy Komitetu, o którym mowa w art. 36

W przypadku gdy wniosek lub zgłoszenie przedłożone na mocy niniejszego rozdziału zostaną uznane za niedopuszczalne, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 36 – podejmuje decyzję o odrzuceniu ich jako niedopuszczalnych.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 32

Kontrola i weryfikacja aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Państwa członkowskie odpowiadają za kontrolę aromatyzowanych produktów sektora wina. Przyjmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, a w szczególności wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych przez niniejsze rozporządzenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.
2. Komisja, konsultując się z państwami członkowskimi, zapewnia jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia i, w razie konieczności, w drodze aktów wykonawczych przyjmuje przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i fizycznych, przeprowadzanych przez państwa członkowskie, w odniesieniu do zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

Wymiana informacji

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie wszelkie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia oraz do zapewnienia zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi dotyczącymi aromatyzowanych produktów sektora wina. W stosownych przypadkach informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane właściwym organom państw trzecich i mogą być podawane do wiadomości publicznej.
2. Aby zapewnić szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów przekazywanie informacji, o którym mowa w ust. 1, Komisja – w drodze aktów delegowanych – określa:
 - a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
 - b) metody przekazywania informacji;
 - c) przepisy dotyczące praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;

- d) warunki i sposoby publikacji informacji.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje:
- a) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu;
 - b) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
 - c) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, właściwym organom w państwach trzecich lub do wiadomości publicznej.

Artykuł 34 *Uprawnienia Komisji*

W przypadku przekazania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych stosuje się art. 35.

W przypadku przekazania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów wykonawczych działa ona na podstawie procedury, o której mowa w art. 36 ust. 2, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia wyraźnie nie stanowią inaczej.

Artykuł 35 *Wykonywanie przekazanych uprawnień*

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie Komisji uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, następuje na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wchodzi w życie wyłącznie w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Parlament Europejski lub Radę w ciągu [2 miesięcy] od notyfikacji tego aktu albo jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o [2 miesiące] z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 36
Akty wykonawcze - komitet

1. Prace Komisji wspomaga Komitet ds. aromatyzowanych produktów sektora wina. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 37
Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/91 traci moc z dniem [*data rozpoczęcia stosowania = 1 rok po wejściu w życie*].

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38
Środki przejściowe

1. Aby ułatwić przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja może, w stosownych przypadkach, przyjąć w drodze aktów delegowanych środki mające na celu zmienienie niniejszego rozporządzenia lub ustanowienie odstępstw od niego [*3 lata od wejścia rozporządzenia w życie*].
2. Aromatyzowane produkty sektora wina, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, ale które zostały wytworzone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1601/91 przed dniem [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], mogą być nadal wprowadzane do obrotu do czasu wyczerpania zapasów.

Artykuł 39
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*1 rok po wejściu w życie, przy publikowaniu rozporządzenia należy wpisać dokładną datę*].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE, WYMAGANIA I OGRANICZENIA TECHNICZNE

(1) Aromatyzowanie

Do aromatyzowania win aromatyzowanych dopuszczone są następujące produkty:

- a) naturalne substancje aromatyzujące lub naturalne preparaty aromatyzujące zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;
- b) substancje aromatyzujące:
 - identyczne z wanilią;
 - które mają zapach lub smak migdałów;
 - które mają zapach lub smak moreli;
 - które mają zapach lub smak jaj; lub
- c) aromatyczne zioła lub przyprawy korzenne bądź aromatyzujące środki spożywcze.

Do aromatyzowania aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych dopuszczone są następujące produkty:

- a) naturalne substancje aromatyzujące lub naturalne preparaty aromatyzujące zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008; lub
- b) aromatyczne zioła lub przyprawy korzenne, lub aromatyzujące środki spożywcze.

(2) Słodzenie

Aromatyzowane wyroby winiarskie mogą być słodzone przy użyciu jednego lub większej liczby następujących produktów:

- a) cukier półbiały, cukier biały, cukier ekstrabiały, dekstroza, fruktoza, syrop glukozowy, płynny cukier, płynny cukier inwertowany, syrop cukru inwertowanego, jak zdefiniowano w dyrektywie Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi¹⁵;
- b) rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, zagęszczony moszcz winogronowy, moszcz winogronowy;
- c) cukier palony, który jest produktem uzyskanym wyłącznie w wyniku kontrolowanego podgrzewania sacharozy bez dodawania zasad, kwasów mineralnych lub innych dodatków chemicznych;

¹⁵

Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53.

- d) miód, jak zdefiniowano w dyrektywie Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu¹⁶;
- e) syrop carob;
- f) wszelkie inne naturalne substancje węglowodanowe mające podobny skutek co wyżej wymienione wyroby.

(3) Dodawanie alkoholu

Do przygotowania niektórych win aromatyzowanych oraz niektórych aromatyzowanych napojów winopochodnych można użyć jednego z następujących produktów lub większej ich liczby:

- a) alkohol etylowy winogronowy;
- b) alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron;
- c) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego;
- d) destylat winny lub destylat z suszonych winogron;
- e) destylat pochodzenia rolniczego;
- f) okowita z wina gronowego lub okowita z wycieków z winogron;
- g) okowita z suszonych winogron.

Produkty wymienione w akapicie pierwszym muszą być zgodne z charakterystyką określoną w prawodawstwie Unii. W szczególności alkohol etylowy pochodzenia rolniczego musi posiadać następujące właściwości:

- a) cechy organoleptyczne: niewykrywalny smak inny niż pochodzący od surowca;
- b) minimalna objętościowa zawartość alkoholu: 96 %;
- c) dopuszczalny poziom pozostałości:
 - (i) kwasowość całkowita, wyrażona w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 1,5;
 - (ii) estry wyrażone w gramach octanu etylowego na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 1,3;
 - (iii) aldehydy wyrażone w gramach aldehydu octowego na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 0,5;
 - (iv) alkohole wyższe wyrażone w gramach metyl-2 propanol-1 na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 0,5;

¹⁶

Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47.

- (v) metanol wyrażony w gramach na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 30;
- (vi) suchy ekstrakt wyrażony w gramach na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 1,5;
- (vii) zasady lotne zawierające azot wyrażone w gramach azotu na hektolitr alkoholu 100 % obj.: 0,1;
- (viii) furfural: niewykrywalny.

Alkohol etylowy używany do rozcieńczenia lub rozpuszczenia barwników, środków aromatyzujących lub wszelkich innych dopuszczalnych dodatków stosowanych w przygotowywaniu aromatyzowanych produktów sektora wina jest stosowany w ściśle określonych niezbędnych dawkach i nie jest uznawany, dla celów produkcji aromatyzowanego produktu sektora wina, za dodatek alkoholu.

(4) Dodatki i barwienie

Do aromatyzowanych produktów sektora wina stosują się przepisy dotyczące dodatków do żywności, w tym barwników, określone w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008.

(5) Dodawanie wody

W celu przygotowania aromatyzowanych produktów sektora wina zezwala się na dodanie wody, pod warunkiem że jest ona stosowana w ściśle określonych dawkach niezbędnych do przygotowania esencji aromatyzujących, do rozpuszczenia barwników i środków słodzących lub do dostosowania końcowego składu produktu.

Jakość dodanej wody musi odpowiadać dyrektywie Rady 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych¹⁷ i dyrektywie Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi¹⁸; dodana woda nie powinna zmieniać charakteru wyrobu.

Woda może być destylowana, demineralizowana, z dodatkiem permutytu lub zmiękczone.

(6) W celu przygotowania aromatyzowanych produktów sektora wina zezwala się na dodanie dwutlenku węgla.

(7) Objętościowa zawartość alkoholu

„Objętościowa zawartość alkoholu” oznacza stosunek objętości czystego alkoholu zawartego w danym wyrobie w temperaturze 20°C do całkowitej objętości tego wyrobu w tej samej temperaturze.

¹⁷ Dz.U. L 229 z 30.8.1980, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

„Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu” oznacza objętość alkoholu, w przeliczeniu na czysty alkohol przy temperaturze 20°C, zawartą w całej objętości produktu w tej samej temperaturze.

„Potencjalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza objętość alkoholu, w przeliczeniu na czysty alkohol przy temperaturze 20°C, jaka może zostać wyprodukowana w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w całej objętości produktu w tej samej temperaturze.

„Całkowita objętościowa zawartość alkoholu” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej objętościowej zawartości alkoholu.

ZAŁĄCZNIK II

NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

A. NAZWY HANDLOWE I OPISY WIN AROMATYZOWANYCH

(1) *Wino aromatyzowane:*

Wino aromatyzowane, do którego nie dodano żadnego alkoholu.

(2) *Aromatyzowane wino wzmocnione do destylacji:*

Wino aromatyzowane, do którego dodano alkohol.

(3) *Aperitif winopochodny:*

Wino aromatyzowane, do którego mógł zostać dodany alkohol.

Używanie nazwy „aperitif” w tym kontekście nie wpływa na jej używanie do określenia produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

(4) *Wermut:*

Wino aromatyzowane:

- do którego dodano alkohol;
- którego charakterystyczny aromat uzyskano przez użycie odpowiednich substancji, pochodzących w szczególności z gatunków *Artemisia*, oraz
- który może być dosładzany tylko przy pomocy karmelizowanego cukru, sacharozy, moszczu winogronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego.

(5) *Gorzkie wino aromatyzowane:*

Wino aromatyzowane, do którego dodaje się alkohol, o charakterystycznym gorzkim aromacie.

Po nazwie „gorzkie wino aromatyzowane” podaje się nazwę głównej substancji nadającej gorzki aromat. W celu uzupełnienia lub zastąpienia omawianego opisu można stosować następujące nazwy lub ich synonimy funkcjonujące w innych urzędowych językach Unii:

- „wino chininowe” („*Quinquina wine*”), w którym głównym środkiem aromatyzującym jest naturalny aromat chininy;
- „wino gorzkie” („*Bitter vino*”), w którym głównym środkiem aromatyzującym jest korzeń goryczki żółtej i które zostało zabarwione dopuszczalnym żółtym lub czerwonym barwnikiem; używanie wyrazu „gorzkie” w tym kontekście nie wpływa na jego używanie do definiowania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia;

- „Americano”, w którym smak jest wynikiem obecności naturalnych substancji aromatyzujących uzyskanych z piołunu i korzeni goryczki i które zostało zabarwione dopuszczalnym barwnikiem żółtym lub czerwonym.

(6) *Wino aromatyzowane jajeczne:*

Wino aromatyzowane:

- do którego dodano alkohol;
- do którego dodano wysokiej jakości żółtko jaj lub jego ekstrakt; oraz
- które zawiera cukier w przeliczeniu na cukier inwertowany powyżej 200 gramów i zawiera co najmniej 10 gramów żółtka jaj na litr gotowego produktu.

Nazwa „cremovo” może towarzyszyć nazwie „wino aromatyzowane jajeczne”, kiedy wino takie zawiera wino typu Marsala w proporcji nie mniejszej niż 80 %.

Nazwa „cremovo zabaione” może towarzyszyć nazwie „wino aromatyzowane jajeczne”, kiedy wino takie zawiera wino typu Marsala w proporcji nie mniejszej niż 80 % i zawiera żółtko jaj w ilości nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

(7) *Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg*

Wino aromatyzowane:

- do którego dodano alkohol; oraz
- o charakterystycznym smaku, który uzyskiwany jest poprzez stosowanie goździków lub cynamonu.

B. NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH NAPOJÓW WINOPOCHODNYCH

(1) *Aromatyzowany napój winopochodny*

Aromatyzowany napój winopochodny, do którego nie dodano żadnego alkoholu.

(2) *Aromatyzowany napój winopochodny wzmocniony do destylacji*

Aromatyzowany napój winopochodny

- do którego dodano alkohol;
- który został dosłodzony;
- który jest otrzymywany z białego wina;
- do którego dodano destylat z suszonych winogron; oraz
- który poddano aromatyzacji wyłącznie ekstraktem kardamonu;
- lub
- do którego dodano alkohol;
- który został dosłodzony;
- który jest otrzymywany z czerwonego wina; oraz
- do którego dodano preparaty aromatyzujące uzyskiwane wyłącznie z przypraw korzennych, żeń-szenia, orzechów, esencji owoców cytrusowych oraz ziół aromatycznych.

(3) *Sangria*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany z wina;
- który jest aromatyzowany naturalnymi ekstraktami lub esencjami z owoców cytrusowych i który może zawierać sok z takich owoców;
- do którego mogły zostać dodane przyprawy korzenne;
- do którego mógł zostać dodany CO₂;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który nie został zabarwiony;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj., ale mniejszą niż 12 % obj.; oraz
- który może zawierać cząstki stałe pulpy owoców cytrusowych lub skórki, a jego kolor musi pochodzić wyłącznie od użytego surowca.

Nazwie „Sangria” muszą towarzyszyć wyrazy „wyprodukowano w...”, po których następuje nazwa państwa członkowskiego produkującego napój bądź mniejszego regionu, w którym produkuje się napój, z wyjątkiem przypadku, gdy jest on produkowany w Hiszpanii lub Portugalii.

Nazwa „Sangria” może zastąpić opis „aromatyzowany napój winopochodny” tylko wówczas, gdy napój wyprodukowano w Hiszpanii lub Portugalii.

(4) *Clarea*:

Aromatyzowany napój winopochodny, który otrzymuje się z białego wina z zachowaniem takich samych warunków, jak w przypadku napoju „Sangria”.

Nazwie „Clarea” muszą towarzyszyć wyrazy „wyprodukowano w...”, po których następuje nazwa państwa członkowskiego produkującego napój bądź mniejszego regionu, z wyjątkiem przypadku, gdy napój wyprodukowano w Hiszpanii.

Nazwa „Clarea” może zastąpić określenie „aromatyzowany napój winopochodny” tylko wówczas, gdy napój wyprodukowano w Hiszpanii.

(5) *Zurra*:

Aromatyzowany napój winopochodny otrzymywany poprzez dodanie brandy lub okowity z wina gronowego, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008, do napojów *Sangria* i *Clarea*, z możliwością dodania kawałków owocu. Rzeczywista zawartość alkoholu musi wynosić co najmniej 9 % obj., ale mniej niż 14 % obj.

(6) *Bitter soda*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany z wina gorzkiego („*bitter vino*”), którego zawartość w gotowym produkcie nie może być mniejsza niż 50 % objętości;
- do którego dodano CO₂ lub wodę nasyconą dwutlenkiem węgla; oraz
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8 % obj., ale mniejszą niż 10,5 % obj.;

- używanie wyrazu „gorzki” w tym kontekście pozostaje bez wpływu na jego używanie do definiowania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia;

(7) *Kalte Ente*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany ze zmieszania wina, wina półmusującego lub wina półmusującego z dodatkiem CO₂ z winem musującym lub winem musującym z dodatkiem CO₂;
- do którego dodano naturalne substancje cytrynowe lub ich ekstrakty;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.;
- gotowy produkt nie może zawierać mniej niż 25 % objętości wina musującego lub wina musującego z dodatkiem CO₂.

(8) *Glühwein*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany wyłącznie z czerwonego lub białego wina;
- który jest przyprawiony głównie cynamonem lub goździkami;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.;

Dodawanie wody jest zakazane z wyjątkiem ilości wody wynikającej z zastosowania pkt 5 załącznika I.

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wina białego, nazwa handlowa „*Glühwein*” musi być uzupełniona określeniem „*białe wino*”;

(9) *Viiniglögi/Vinglögg*

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany wyłącznie z czerwonego lub białego wina;
- który jest przyprawiony głównie cynamonem lub goździkami;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.;

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wina białego, nazwa handlowa „*Viiniglögi/Vinglögg*” musi być uzupełniona określeniem „wino białe”.

(10) *Maiwein*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- otrzymywany z wina z dodatkiem roślin *Asperula odorata* L. lub wyciągu z nich w taki sposób, aby zapewnić dominujący smak *Asperula odorata* L.;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

(11) *Maitrank*:

Aromatyzowany napój winopochodny

- otrzymywany z białego wina, w którym rośliny *Asperula odorata* L. zostały poddane maceracji lub do którego dodano wyciąg z nich, z dodatkiem pomarańczy lub innych owoców, z możliwością dodania ich w formie soku, koncentratu lub wyciągu, z maksymalnym dosłodzeniem do 5 % zawartości cukru.
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

(12) *Pelin:*

Aromatyzowany napój winopochodny

- który jest otrzymywany z białego lub czerwonego wina, z zagęszczonego moszczu winogronowego, z soku winogronowego (lub z cukru buraczanego) oraz z określonej mieszanki ziół;
- do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj. oraz
- który ma zawartość cukru wyrażoną w cukrze inwertowanym 45-50 gramów na litr oraz całkowitą kwasowość, wyrażoną w kwasie winowym, nie mniejszą niż 3 gramy na litr.

C. NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH KOKTAJLI WINOPODOBNYCH

(1) *Aromatyzowany koktajl winopodobny*

Produkt zgodny z definicją określoną w art. 2 ust. 4.

Używanie nazwy „koktajl” w tym kontekście nie ma wpływu na jej używanie do określania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

(2) *Koktajl winopochodny:*

Aromatyzowany koktajl winopodobny

- w którym proporcja zagęszczonego moszczu winogronowego nie przekracza 10 % całkowitej objętości gotowego produktu;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu mniejszą niż 7 % obj. oraz
- w którym zawartość cukru, wyrażonego jako cukier inwertowany, jest mniejsza niż 80 gramów na litr.

(3) *Aromatyzowany półmusujący koktajl gronowy:*

Aromatyzowany koktajl winopodobny

- który jest otrzymywany wyłącznie z moszczu winogronowego;
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu mniejszą niż 4 % obj. oraz
- który zawiera dwutlenek węgla uzyskany wyłącznie z fermentacji użytych produktów.

(4) *Koktajl winny:*

Aromatyzowany koktajl winopodobny, który jest mieszany z winem musującym.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/91	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1-4	Artykuł 2 i załącznik II
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 2 ust. 7	Artykuły 9 i 35
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1 i załącznik I
Artykuł 4	Artykuł 3 ust. 1 i załącznik I
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 5	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1 i 2
Artykuł 6 ust. 2 lit. a)	Artykuł 4 ust. 4
Artykuł 6 ust. 2 lit. b)	Artykuł 21
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 4 ust. 5
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 8
Artykuł 7 ust. 1 i 3	—
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 8 ust. 1	—
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 4 ust. 1 i 2
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 5 ust. 3
—	Artykuł 6
Artykuł 8 ust. 4 akapit pierwszy i drugi	—
Artykuł 8 ust. 4 akapit trzeci	Załącznik I pkt 3 akapit trzeci
Artykuł 8 ust. 4a	—

Artykuł 8 ust. 5-8

Artykuł 8 ust. 9

Artykuł 9

Artykuł 10

Artykuł 10a

Artykuł 11

Artykuły 12-15

–

Artykuł 16

Artykuł 17

Załącznik I

Załącznik II

Artykuł 7

–

Artykuł 32

Artykuł 12

Artykuły 10-31

–

Artykuły 33-35

Artykuł 36

Artykuł 37

Artykuł 38

Załącznik I pkt 3 akapit drugi

/

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH		Fiche Fin /11/465131 RVDE/cc 6.10.2011.1	
		DATA: 14/4/2011	
1.	POZYCJA W BUDŻECIE: 05 02 09	ŚRODKI: 1143,7 mln EUR	
2.	TYTUŁ: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina.		
3.	PODSTAWA PRAWNA: Art. 43 ust. 2 i art. 114 Traktatu		
4.	CELE: Ustanowienie ram prawnych dotyczących definicji i prezentacji aromatyzowanych produktów sektora wina.		
5.	SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2011 (w mln EUR)
	KOLEJNY ROK BUDŻETOWY 2012 (w mln EUR)		
5.0	WYDATKI	-	-
-	PONIESIONE Z BUDŻETU WE (REFUNDACJE/SKUP INTERWENCYJNY)	-	-
-	WŁADZE KRAJOWE	-	-
-	INNE	-	-
5.1	DOCHODY	-	-
-	ZASOBY WŁASNE WE (OPŁATY WYRÓWNAWCZE/NALEŻNOŚCI CELNE)	-	-
-	KRAJOWE	-	-
		2013	2014
5.0.1	SZACOWANE WYDATKI	-	-
5.1.1	SZACOWANE DOCHODY	-	-
5.2	METODA OBLICZENIOWA: -		
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	TAK NIE	
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZECZ PRZESUNIĘCIEM POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	TAK NIE	
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?	TAK NIE	
6.3	CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH?	TAK NIE	
UWAGI: Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.			